

Kot kaplja dežja

Delo Irene Tomazin obseda glas. Tudi na tokratni predstavi, ki je bila pod produkcijskem okriljem Maske Ljubljana in v koprodukciji Cankarjevega doma ter Plešnega Teatra Ljubljana premierno uprizorjena 13. novembra, ni bilo nič drugače. Morebiti gre vsaj toliko kot

za glas tudi za (v)dih oziroma za to, kaj vse – in kako – je z njim mogoče izreči. Širjave izgovorjenih, petih, mrmranih zvokov, šumov, glasov so temeljna govorica predstave – v tesnem prepletu z gibom. Iz stika obeh vznikata predstava. Tokrat se je Ireni na odru pridružil igralec Primož Bezjak. Za odrom pa je predstavo soustvarjala ekipa Jaka Šimenc (oblikovanje svetlobe), Tao G. Vrhovec Sambolec (kompozicija zvoka), Ema Kugler (oblikovanje scenografije) in Anja Golob (dramaturgija). Avtor fotografij je Nejc Saje. Predstava »kot kaplja dežja v usta molka« se ukvarja z vprašanjem govoric, tako telesne kot besedne – obe prečita posameznika, ki se mora, razcepljen med glas in telo, sporazumeti z drugim, ki ravno tako ujet med glas in telo poskuša dopovedati in izpovedati tisto, kar misli, da ga

drugi vprašuje. Mimohodi govoric, ki zgrešijo gluhega slušatelja in nikoli ne izpovejo v celoti nemega govorca, kljub temu nalagajo imperativ po srečanju, sporazumevanju. Nerazumevanje trči na mejo, ki preraste v nasilje, in ko jo prestopi, ne more biti slepa ulica molka edina reši-

tev nerešljivega. So telesa, katerim so bili glasovi vzeti, in so glasovi, katerih telesa so bila utišana, pa kljub temu še naprej vztrajajo in nas nagovarjajo. Kljub vsemu je treba podariti glas in telo temu, kar naj bi zamolčano preostalo. Kljub zgrešenim srečanjem se nekaj izpove, čeprav necelo. Zato da se giblje naprej v izrekanju neizrekljivega. Oziroma kot so zapisali avtorji predstave: »Če ostaneš tiho, drugi govorijo zate in besede za vedno ostanejo tuje tvojemu svetu, ki mu igre črk nisi razkril. Tvojega sveta ni, ker spregovoril nisi. Ampak to tako ne gre, da tvoj lastni jezik izdal bi te. Z vprašanji ga nahraniš. Beseda bo kot kaplja dežja v usta tvojega molka. Usul se bo dež, dvignil bo gladino vsega, kar si utišal, preplavilo bo robove tvojega telesa in ti boš splaval skozenj. Govoreč ...« **E. M.**